ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿ

ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ

40 ՓԱՐԱ — ՀԱՆԴԷՍ ԱԶԳԱՅԻՆ — ՓԱՐԱ 40

ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿի իւրաքանչիւր շրջանը 52 օրինակ է։ Շրջանին գինն է Պոլսոյ համար 40 ղահեկան, կանխիկ: կիսաշրջանը՝ 26 թերթ 20 ղահեկան։ Հատը 40 փարայ ։ Գաւառաց համար շրջանին գինն է թղթատարի ծախքով 50, կիսաշրջանը 26 ղահեկան ։

Ծանուցման տողը 2 ղահեկան ։ Անվճար նամակ չ'ընդունիր ։ Չի հրատարակուած գրութիւնք ետ չեն տրուիր ։ Նամակ եւ գրութիւնք ուղղել՝
առ Տնօրէնութիւն ՍՈՒՐՀԱՆԴԱԿի
Գալաթ'այի ճառաքէսի Բիթուղհանէի մամ թիւ 62

ԹԻՒ 19 Գ. ՏԱՐԻ — 1888 — ՇԱԲԱԹ 29 ՀՈԿՏԵՄ

ԱԶԳԱՅԻՆ

Երեքշաբթի օրն Բ. Դուռն հասեր է Վեհ. Սուլթանի մէկ Իրատէն որով համեմատ Ամեն. Ս. Պատրիարք Հայրն յառաջիկայ չորեքշաբթի օրն պատիւ պիտի ունենայ Նորին Կայսերական Վեհափառութեան ներկայանալու, և յետոյ ըստ սովորականին Նորին Ամենապատուութիւն հանդիսապէս Բ. Դուռն երթալով, պաշտօնական առաջին այցելութիւնը պիտի տայ Բարձր. Մեծ. Եպարքոսին և Վսեմ. Նախարարաց։

—

Երեքշաբթի օրն Կրօն. Ժողովն ի նիստ գումարեալ ի Պատրիարքարան, ատենապետութեամբ Գեր. Խորէն Նար—Պէյ Սրբազանի։

Որոշեր է յուղարկաւորութեան ծախուց ցուցակը՝ զոր պատրաստուած է եղեր արդէն, զրկել գլխաւոր թաղերու Քարոզչաց՝ որպէս զի Քահանայից և Թաղ. Խորհրդոց հետ խորհրդակցելով, իրենց թաղին վիճակին համաձայն՝ այսինքն անոնք որ սակ պիտի առնեն ննջեցելոց տէրերէն, հարկ եղած բարեփոխութիւնները ընելով մինչև մէկ ամիս տեղեկագրեն առ Պատրիարքարան։

Որոշեր է որ Սամաթիոյ Ս. Գէորգ եկեղեցւոյ Մեծ. Մկրտիչ էֆ. Պէզազեանի նուիրած Ս. Թադէոս և Բարթուղիմէոսի պատկերը սրբագրուած է ժողովոյ կողմանէ տրուած նախկին հրահանգին համեմատ, արտօներ է նորա օծումը։ Նոյնպէս Մայր եկեղեցւոյ Գլխադիրի նոր պատկերը հնոյն նման գտնելով նորա օծումն ալ արտօներ է։

Աւագերիցութեան աստիճան տուեր է Գուզկունձուքի Սեթեան Արժ. Տ. Կարապետ քահանային։ Ժողովն զբաղեր է նաև այլ և այլ խնդրովք։

—

Ազգ. Կեդրոնական վարժարանի Հոգաբարձութիւնը ինկատ առնելով թէ Թաղ. վարժարաններէ եկող աշակերտք լաւ պատրաստուած չեն Կեդր. Վարժարանի առաջին դասարանն ընդունուելու. ծնողաց ոմանց թախանձանացը վրայ Նախապատրաստական դասարան մը բացած է ուր այժմէն քանի չափ տղաքներ սկսած են կրթուիլ։

Վերոյգրեալ տողերու վրայ Ուսումնական Խորհրդոյ ուշադրութիւնը կը հրաւիրենք։

—

Վեհափառ Սուլթանը Երրորդ կարգի Օսմանիէ պատուանշան շնորհեց Վսեմ. Տօքթ. Խօրասանճեան էֆէնտիի, Վսեմ. Տօքթ. Նաֆիլեան փաշայի և Վսեմ. Տօքթ. Փէշտմալճեան էֆէնտիի։ Վեհափառ Սուլթանը Միրի Միրանի աստիճան շնորհեց Փէշտիմալճեան Տօքթ. Տիգրան փաշային։

—

Շաբթուս մէջ Մեծ. Յովհաննէս էֆէնտի Յակոբեան, հանդերձ ընտանեօք Մանչէսթրէն մայրաքաղաքս վերադարձաւ.

ԳԱՍԸՄԸ ԲՈՐԵԱԶՈՎ

Զորեքշաբթի օրն Գասըմի մէկն էր զոր՝ ինչպէս կ՚ըսեն ռամկօրէն, մտանք բօրեազով՝ որմէ կերեւի թէ այս տարուան ձմեռը մեղմ պիտի ըլլայ, հակառակ Ուսանակագմին տարածեցուցիչ գուշակութեան որ կըսէր թէ այս տարի՝ մէտէօրոլօժիական հաշուով սաստիկ ցուրտ պիտի ըլլայ ։

Ըստ մեզ, Գասըմը ինչ տեսակ օդով ալ սկսէր, համոզուած էինք և ենք որ այս տարուան ձմեռը մեղմ պիտի ըլլայ, քանի որ ուսանակագմին մէտէօրաբանը գուշակեց թէ այս տարուան ձմեռը սաստիկ պիտի ըլլայ, որովհետեւ 1888ի տարեմուտին առջի օրն՝ նոյն մէտէօրաբանն էր դարձեալ որ Ուսանակագմին մէջ իր գուշակութիւններն կը հրատարակէր թէ՝ Պոլսոյ գլիման փոխուած ըլլալուն. (ձերմկեղենները չը հասկցուի) Պոլսոյ մէջ անկէ վերջը ձմեռ չը կրնար ըլլալ. Իրր ապացոյց արեւելեան քամիին շարունակ փչելը ցոյց կուտար— Ողորմութեանց Մանիսով Տէր— հետեւեալ կաղանդի օրն երկու կանգուն ձիւն տեղաց Պոլսոյ բոլոր արուարձաններու վրայ, և քիչ մնաց որ սառէինք ։ Այս պատահարն իմ ականջիս օղ եղած, ինչ որ գուշակէ այդ արժանի մէտէօրաբանն․ ես հակադարձն ըլլալիքին անմիջապէս կը համոզուիմ ։

Օրինակի համար եթէ Ուսանակագմին մէջ հրատարակուի թէ՝ այս տարի ամեն կողմ հունձքի առատութիւն կայ, պէտք է անմիջապէս պարէն մթերելու սկսիլ, որպէս զի պատահելիք սովին դէմ անպատրաստ չը գտնուինք ։

Ահա այսպէս շարունակաբար բոլոր գուշակութեանցը հակադարձը կը պատահի կենսական խնդրոց մէջ՝ որոնց մին է նաև ձմեռը ։

Այսու հանդերձ՝ ոչ Գասըմին բօրեազով մտնելուն, ոչ ուսանակագմին գուշակութեանց և ոչ ալ մեր՝ այս երկուքի մասին ուսումնասիրութեան ականջ կախելու, ամեն ոք պէտք եղած ածուխն ու փայտը ժամանակին առնէ, և ձմրան եղանակի պէտք եղածները այժմէն կարգադրէ, որպէս զի յետոյ Պրազիլիոյ վիճակահանութեան մասնակից չըլլայ ։

Արդ, Գասըմի առթիւ իրականութիւնը ճշդելէ յետոյ, կը թողունք դարձեալ որ Ուսանակագմը Սպանիական պալատներ երազել տայ իւր ընթերցողաց, մաղթելով, սակայն որ այդ երեւակայական քունէ արթննալնուն ցուրտը մինչեւ ոսկորներնուն ծուծը անցած չըլլայ ։

Հետեւեալն մեզ ղրկուած է ի հրատարակութիւն ։

ԹՌՈՒՑԻԿ ՆՇԱՆԱԾ ՄԸ

Գիշերուան ժամը չորսն է ։ Ս․․․ գիւղի փողոցներէ միայն տուներուն բնակիչը հանդարտ քնով կը նիրհեն․ առանց երազելու իսկ որ կէս ժամէն ընդոստ վեր պիտի ցատկեն խուրեանց անկողնէն ։

Ս․․․ գիւղի բոլոր գինետուններն այցելած, գթակը մինչեւ յօնքերն իջուցած, ծամծմելով համնելու մօտ եղող պախրուն մնացորդ մէկ երկու թելերը բերանն առած, դէմքը խաչած խաչափառի մը նման կարմրած, պատէ պատ զարնուելէ յաթերը պատառուած և քանի և մէկ տարին նոր թեւակոխած մեր թռուցիկ նշանածը գիշերուան ժամը չորսին կը մտնէ յիշեալ հանդարտիկ փողոցը և «գողցէ՛ք կոշիկներ տոփցս ներքեւ» գոչելով, տան մը դրան առ կառնէ ։

Դուռը չը բացուիր, նորէն կը զարնէ, դարձեալ ձայն չիկայ, վերջապէս օրէն կրկնապատիկ խելքը թռուցած աքացի հարուածներով տան դուռը կը կոտրէ․ և կատաղի մը նման կուզէ տնեցոց վրայ բազկացն ոյժը փորձել ։ Բայց տնեցիք ընդ ոյս և դրացիք օժանդակութեամբ գիշերապահին զորս դու պատուիրեցեր լաւ ընդունելութիւն մը կընեն այս խնդրին ։

Մօտակայ փողոցներու թաղեցիք ալ ընդոստ արթննալով փողոց կ՚ելլան և յայնժամ կսկսի զխուփիրիկէ սաբիյի և զոյառոնի չաթարաթաեական ձայներ լսելի լինել և ի լրումն սոյա, հապար տալրին Հաղարապետն գիւղին որ այս կատակին իջեցուց ի նկուղն խաւարային ։

Խաղաղութիւնը վերստին հաստատուելով, դրացուհեաց հետեւեալ խօսակցութիւնք յառաջ օրէն լսելի եղան։

—Գայմէնի թէ մայխառայիքեան ինչ աֆթի Սագիձա տուննառ ։

—Դո՞ւն ալ լսեցիր կենճ․ էյ ափթըդ սօրմա, մենք հէփիմիզ առապտուրի չըգտըք ։

—Գալէ բիօս ինէ պու տապտուրի ։

—Գա ճանըմ իշտէ պու օղլանըն պիր նշանածը վարըմըշ, խենդ տիր տէլի նիշանը նա են ըրիր․ չիմտի օղլանը պաշկա պիր զըզա նիշանլամըշլար ամա, պու խըրսըզնատան գէօր սարխօշ օլարաք էւկի նշանածընըն էվինի հէր ադըշամ ալթ իւսթ էտէյօր ։

—Մեղայ քուրուկ կայծակներու կայ պիլէ քիմ, քառասուն օրս համբելու եղաւ նէ՛․ աս ինչ խայտառակութիւն է ։

—Հրամանքդ ալ իմացա՞ր Հուռի հանըմ։

—Հապա՛․ ո՞վ չարթընցաւ գի․ ան ինչ կառուած կոչուած էր գիւմէօլիկլիս թաղու խները պիլէ ոքին կեան․ քա ամա նշանը եա ընէլէն եքիը ինչո՞ւ կուգայ տէ պալթա կըլլա կոր ․

—Քուրուկ խենդ ըսածդ քանի՞ պայխուդ կունենայ․ սէօզտէմ —ինչ խտարքի խա պաշխատիին նշանեցին նէ ես կէնէ քեզ պիտի ասնիմ— ըսելով կը խմէ կը խմէ կուգայ, առոր ո՞վ եկաւ, ո՞ր դացիք, ի՞նչ կերաք, ինչ խմեցիք, տէյի առպէտա կը հանէ եղեր օր, ինչո՞ւ նշանս եա ըրիք տէյի ։

—Վա՛յ հեռու տունէ աղէ․ քուրուկ աասնկ խենդին ծառը ի յնալիք ախճիկը աճապա ինչեր պիտի քաշէ ։

—Նա քեղի պան մը ըսեմ, խապահաթը ալ թին հօրը մօրը քովն է․ պուլըննայ հինա խումաշիի մը պէս կիւլ տամլասի ախճիկը հանեցին առ ափուհայլին նշանեցին ։

—Տիւանար եղան պիլէրիմ․ չօլուխով չօճուխով աս ամեն գիշերէ տապտուրի կելլանք կոր ։

—Քա ան չէ ամա եքկի նշանածենց թարաֆը առջի նշանը եա ընելնուն աէպէպը չէ՞ն իմացեր քի կը հանեն ախճիկնին կուտան կոր ․

—Իմացեր են ամա, գործին մէջը խլամուղ մը կայ եղեր քի սանկ էր պայմանը․ ամէնքը ամեասն էնտիրէր․ իշտէ սանկս երկան՝ Հեյմաէ խամութրան լեզու մը ունի եղեր․ անանկ որ քուրսւի, երկու լոխըրտըյով մարդը կը կայլէ եղեր։

—Հէմէն լեզունին կապուի քի, սանկ Հալխուն զաւակներուն կլոխը կրակի կերեն տէ իրենք չուպուխնին կը վառեն տէմը կառնին սէյիրճի կըլլան։

—Էհ, թող ախճկան տէր եղողն ալ խլամուղներու եալտըզը լոխըրտըներուն չը խաբուին․ տնաշէններ նէ հարցունել միաց նէ փնտռել, սօղքամաեալ կըլլան փիշման կըլլան։

—Ախ, կըսեմ ամա քուրսւի ախճիկ զաւակ ունենալն ալ աս ասիրլը կրակէ, չապիկ հաղնիկ ըլլանեցու։

—Իրաւ ես կընիկ դիշիր պարի։

—Դիշեր լաւս պարի։

ԱՆԱՆԱՏԵՍ

ԶՈՒԱՐՃԱԼԻՔ

ԳԻՍԱՐ ՊՈՒԼԻՆՍԷ ՀԱՐԱՄ ՏԸՐ

Դըշ մէվսիմինին թէզահիւրիւ իլմէսի իլէ գիօյլէրէ հավա թէսլիմինէ կիտէնլէր կիրուհ կիրուհ ինմէկէ պաշլատըլար վէ հալի իյէ տախի գէօյլէր թէնհալաշըրդ, գալանլար իսէ պիրազ մահզուն օլուրլար․ իշթէ պու գապիլտէն օլարագ Բօղի տուտու զէվճի Մէրխնօս աղայէ տէմէքտէ իտի։

—Գէչկէ պու էվի սաթըն ալմաեալըմըն․

—Նէյէ՞․ սօնունտա գատար քիրաճըլը՞ք մը էտէ խաք․

—Գըշ կէլտի հէմի գիօյտէն էնտի, կէնէ պիզ կուկուք կիպի գալըրըք պէօյլէ․

—Եազըն սէն պուրատա սէֆա սիւրտիւկիւն վագըթ, Ստամպօլտա Ֆընտըգլը սօգագընտա օթուրանլար, սանա աղըզ աչըգլա պիր լագըրտը էթտիլէ՞ր մի։

—Գա նէ տէմէյէ հապըլը՞ր վար, պուրատա թօհաֆ․ չու հիչ թանըմատըգըն ատամլարա իտարաֆ չըգարան, օգատար ճանըմ սըգըլըր քի։

—Թարաֆ տէյիլ, հագգանիյէթի սէօյլէեօրում։

—Եարըն օ պիր կիւն գար իւրի պաշլարսա օ վագըթ հալինի կէօրիւրիւմ։

—Պէնիմ հալիմի նէ կէօրէճէքսին, հէրքէս կիպի քալթօմու կիյինիր, սոպան վաբօրու իլէ ինէր, աքշամ վաբօրու իլէ չըգարըմ․

—Էյ պէն պուրատա քէրի կիպի եալընըզ գալաճագ էօյլէ՞ մի․

—Նէ եափայըմ ճանըմ, տիքիշ տիքէ, քիթապ օգու, էյլէն․․․։

—Նէրտէ՞ն իտի պու քիւ էվի ալտըն։

—Բիս է՞վ մի․․․ 320 լիրաեա ալտըմ, 700 լիրա վէրիեօրլար պու կիւն։

—Վայ տէմէ չըլտըրըրըմ․ գուզում Մէրխնօս աղա, պիր սահաթ էվէլ հէմէն սաթ, գազգար ալըճը ճայար։

—Զաթը պիմ սաթըեօր քի, պէն տահա տիվանէ օլմատըմ։

—Գա խենդ սին․ եէտի եիւզ լիրաեա քէք գօմիլֆօ պիր էվ ալըպիլիրիզ Պէյօղլունտա․

—Պէօյլէ պիր էվ Պէյօղլունտա ալմագ իչին պէշ պին լիրա լազըմ, հէմ գաթէն օրատա պաղչէլի է՞վ նէ կէզէր։

—Աման սէնտէ պիզ պաղչէպան՞միյըզ, պաղչէյի նէ՞ եափաճաղըզ, շիմտի սէն պէնի տինլէ, պու էվի եարըն թէզի եօգ սաթարըըն։

—Էյ․․․

—Պէյօղլունտա 500 լիրաեա կիւզէլ պիր էվ ալըրըզ, գօմիլֆօ պիր սալօն տօնաթըրըզ, պաքիյէ 200 լիրաեըլա պիր լանտօ, պիրտէ գուփէ ալըրըզ․․․

—Աստա՞ պիրաեա վէրէճէյիզ։

—Պագ նէ միւնասիպէթսիզ լագըրտըլար էտէր պիզ օթուրաճաղըզ․

—Հա օ պաշկա, էյ․․․

—Իյի պահար օլտու մը, խտէտիյիմիզ գէօյտէ պիր էվ թութարըզ․

—Պիրայը քի՞մ վէրէճէք։

—Գա ճանըմ, էվ բարասընտան իքի եիւզ լիրա արթմաեաճագ մը․

—Հա կէրչէք․ օրասը ունութմուշըմ․

—Մայթա՞պ էտէյօրսուն Մէրխնօս աղա․

—Եօք մայթապ էթմէյօրում, եալընըզ հիսապ էտէյօրում քի պու տէտիքլէրինի եափմագ իչին սէնէտէ էն ազը պին լիրա լազըմ տըր․

—Տահա նէլէր, հէրքէս գաչէր եալըն գիօյտէ կիտիպ կըշըն Պէյօղլունա էնկյօրսա պին լիրա հարճաեօր․

—Գուզում Բօղի տուտու ըյճա էտէրիմ, պու չօճուգճա լագըրտըլարը գօյաեալըմ․

—Էյ պէն՝ նէ օլուրսա օլսուն, քէրի կիպի գըշըն գէօյտէ օթուրմամ․

—Օթուրմայըսըն Պէյօղլունա էն․

—Էյ սէ՛ն․․․

—Պէն եէրինտէն պիլէ գըմըլտամամ․

—Տէմէք քի Ֆիքրին պէնտէն այըըլմագ տըր, էօյլէ մի՞, ամա պէն պու իշին չօգտան ֆարքընա վարմըշըտըմ․

—Բօղի, շիմտի պու լագըրտըլարըն եէրի վար մը, հէրքէս եօրկանընա կէօրէ այագընը ուզաթըր․ էվի սաթալըմ, Պէյօղլունտա էվ ալալըմ, լանտօ ալալըմ, եալըզտա խտէտիյիմիզ գէօյէ կիտէլիմ, գըշըն պաշ օլար վէրէլիմ, տիվանէ մի՞ օլտուն Ալլահ աշգընա․

—Սանա պաշգա լագըրտը՞ը էտէն օլտու․․․

—Իշտէ օ արթըք սըրտատըյըլա արքաեա օլաճաղը օտուր․

—Սէն պիլտիղինի իշլէ, պիրագտա պէնի տիյնէ՛րսին․

—Էկէր լանտօ գուփէ ալընաճագսա տինլէմէմ․

—Գա պէն շիմտի պու էվի սաթըլըմ եէտի եիւզ լիրա էլիմտէ հազըր բարամ օլուրսա, տինէօլարը սաթըն ալըրըմ․

—Հայտէ պագալըմ․․․

—Շիմտի պէնի տինլէ պագ․ թօփտան օլմազընտա

Թարլա պաշընտա պիր էվ ալըրըզ իչ եւեզ կիրա օնատէ . . ։

—Տէտիք .

—Էմ ալթմըշ լիրաեա տա պիր սալօն տիւզէլթիրիզ· էթտի տէօրթ եւեզ օն ։

—Թամամ . . . ։

—Դա ճանըմ, նէ՞ մայթապ կոմէյօրսուն աստածըլըյըն աղըրտը կոմէեօրում .

—Սէնին պարչընտա տըըզ աչմաեա տա պոհթ լազըմ։

—Նէ պիլէյիմ, պէնի չօճուկ եէրինէ գօյմուշըն, չիմտի նէ՛ տիյօրըտըմ . աէօրթ եւեզ օն լիրայըլա էվ իլէն սալօն պիթտի . եւեզ էլլի լիրատա պիր ընտօ տէ, էթտի պէշ եւեզ ալթմըշ լիրա . պիզէ գալըր եւեզ գըրք լիրա ֆազլա ։

—Էյ ընտօեա պիր չիֆթ տէ պէնիր իստէր ։

—Պիր չիֆթ պէնիր գա՞չ գուրուշ էտէճէք ալըրըզ ։

—Պէնիրլէրի պազարտա սէյլէ իստէր, ախըր իստէր, պէնիրլէրին պօղազընա կիւնտէ պիր մէճիտիյէ իստէր . եազըըտա կիթմէք իչին մէսարիֆ իստէր, իստէր, իստէր օլուր իստէր ։

—Դա ծնյարըն հէփսի իչինտէն չըգտը . սէն պէնիմ սէօզիւմիւ տինլէմէն քեար պիլէ էտէրսին ։

—Պազընտը, գեար պիլինէ հարամ տըր տէրլէրսէյիմիզ տօղրուլումըզ . պէն՝ քէօթէյին քէմիկի պըտապըլտա կէօլկէնին արգասընտան կիտիչինէ թագլըտ էտէմէմ ։

—Տէմէք քի պու պէչըն տախի գէյտտէ գալաճագըզ ։

—Ալլահ ճան սազըըզը վէրսին տէ պու սէնէ տէ պօլլտայըզ, կէլէճէք սէնէ տէ . սալօն տիւզէլթմէկի, ընտօեա օթուրմայը տիւշիւնմէճէկինէ էվ սահիպի օլմայըպ տա պիրաճըըք էտէնլէրի պիր տիւշիւն տէ հայիմիզէ պէն չիւքիւր տէյիպ եէրիմիզտէ օթուրալըմ ։

Բոզի տուտու պէվճինէն պու ազիլանէ լաքըրտըլարընա խղնա օլարաք . քէնտի վահի խատալարընտան վազ կէչէր ։

ԸՌՆՏԻԿ

ՏՈՒՏՈՒԻՆ

ՁՄՐԱՆ ՊԷՏՔԵՐԸ

Երէկ առաւօտեան տեղացած ձիւնը բազմաց զգացնել տուաւ ձմրան պէտքերը՝ զոր ուրիշ տարիներու բաղդատմամբ, այս տարի շատ կանուխէն սկսաւ .

Պարոն Համբիկ շաբթուս տեղատարափ անձրեւներէն տունէն դուրս չելնելու հարկադրեցաւ որովհետեւ ոտքի պօթիններն ամրան եղանակի շինուած ըլլալէ ի զատ, տղմի եւ ջուրի դէմ՝ բացարձակապէս անզօր վիճակի մէջ էին .

Ըռնտիկ տուտու, երեկի առժամեայ բաց օդէն օգտուելով, պարոն Համբիկի ոտքին չափը քուրջի կտորով մը առնելէ յետոյ, զոյգ մը պօթին եւ լաստիկ գնելու համար չուկա ելաւ .

—Պուեուրուն տուտու հանըմ, նէ ալէա գաշմիրլէյիմիզ վար .

—Վայ կըլխուա, գիշմիրյինէ՞ եաքահըմ, հազըր գունտուրա նէրտէ սաթարլար պիլիրմի՞սին ։

—Գավաֆլար չարշըսընտա .

—Ծօ պէն թօաֆլար չարշըսընը պիլիրի՞մ .

—Շու աշաղքի թիւքեանա սօր տուտու .

—Պարի լուս հավրում .

—Թի աղարամթէ ։

—Ո՞վ աղապոդ է ըսի՛ր . . ։

—Նէ խտէրսի .

—Համբիկիմէ պիր չիֆթ պօթին ալաճաղըմ տէ հազըր գունտուրա սաթանլար նէրտէ տիր պիլիրմիսի՞ն աճապ ։

—Գունտուրաճի փօլի՛ . . . նա պուրտա պիրազ աշաղտա վար ։

—Գունտուրաճը Նիգօլի՛ սօրահըմ տէտին . . ։

—Պէն պիլմէզ նա պու գարսի տուքեան սօր ։

—Պերնին քիրա կուզէ ամնգիմ . Աստուծու աչկին մեռնիմ լախըրտը հասկըցող մէկն ալ չիկայ

—Այէա գարիֆ մէնտիլլէր վէրէյիմ, դըշըըք եուն չօրապլարըմ տա վար։

—Ծօ աղոյ . եուն չօրապ լազըմ տըր ամա, պու կիւն Համբիկիմէ պօթին ալաճաղըմ, չու հազըր գունտուրա սաթանլար նէ թարաֆտա տըրլար։

—Վալլահէ, չարշըտան չըք Մահմուտ բաշատան էնի վէր օրտա չօք վար .

—Սաղ օլասըն եավրում ըսելով, Ըռնտիկ տուտուն ուղղակի Մահմուտ բաշա գնաց եւ այս անգամ կօշիկ ծախողի մը խանութ մտաւ ։

—Պուեուրուն տուտու հանըմ նէ իստըըմ, ալէա բանթուֆլար վէրէյիմ .

—Օղլում Համբիկէ սաեանըգըը պիր պօթին իլէ պիր չիֆթ տէ լաստիկ իստէրիմ .

—Պաշ իւսթիւնէ, օթուրուն, էօլչիւնիւզ վա՞ր մը .

—Հապա . . . վուզ ծունը կլխուս, չափը ճէպէս ինկեր է . պուգում ալալար աճապա չէօյլէ պիր քուրջ կէօրտիւնիւզ պուրալարտա .

—Կէլտին իսէ, էյինտէ նէ խուրձ վար ըտը նէ չանթա։

—Հատնիք պիլէքիմ . չիմտի չանթա լազըմտըը էտէն օլտու ։

—Եա նէ պիլէյիմ նէ սէօյլէեօրսուն .

—Դա ճանըմ, չօճուղուն աեագընըն էօլչիւսիւնիւ տիւշիւրմիւշիւմ ճէպիմտէն .

—Զարար եօգ տուտու հանըմ, չօճուք գա՛չ եաշընտա տըր ։

—Օն պէշինի պիթիրտի, Գասըմ պիր տէրսէ օն ալթըեա կիրէճէք .

—Պու կիւն գաարմըն իւչիւ տիւր . տէմէք քի օն ալթը եաշընտա . էրքէկ մի գըզ մը .

—Վայ մուզքիս, հիչ Համբիկ խամինտէ գըզ օլու՛ր . . .

—Պէն խամինի պիլիրմիյի՛մ եա . տուր սանա իչի ֆա-

Նէլայը ալէմ պիր պօթին վէրէյիմ տէ, վարըն կիւլէ կիւլէ կիյինսին . . . այ պագալըմ.

—Արթըք սէն պիլիրսին, չու գավկաճէ օլսուն տա պիզ սիւսիւնէ պագըմալըք.

—Արթըք պու պօթինլէրէ հիչ լագըրտը խատէմէզ.

—Հալա գալքար տար կէլիրսէ.

—Տէյիշիր կէնիշինի վէրիրիզ, հէմ օլուն օն պեթը խաշընտա պըր տէմէեօրսուն, պու պօթին թամ օնուն աճապընտա տըր.

—Շիմտի պունա նէ վէրէճէյիմ. չու քէօշէնքէս պիր լագըրտը սէօյլէ.

—Տուտու հանըմ, սօն լագըրտը իւչ մէճիտիյէ պիր չէյրէքտ օլուր:

—Գա սս ի՛նչ կըսէ. խնկէիս կուգայ եանի. պիզիմ մահալլէտէ Բէքրօնուն օղլու 25 գուրուշա պիր պօթին ալմըշ ըտը քի կէօրիւլէճէք չէյ.

—Օ սէնին տէտիկին գավաֆ իչի տիր, իքի կիւնտէն եայըլըր.

—Մեգայ պիր այ օլտու կըճըր կըճըր աճապընտա տըր.

—Գաչտան պաչ պիւթիւն չարշըյը կէզ, էյէր սէնտէ պու բօթինլէրին էշինի 25 գրուշա ալըրսան պէն պունլարը սանա պաղըշլարըմ. սա պաք, իչի պէօյլէ ֆանէլալը օլմալը.

—Շիմտի եավրում սէն օլաճաղընը սէօյլէ տէ բազարլըք ույսուն.

—Հայտէ կիւզէլ խաթրըն իչին պիր չէյրէկ էքսիկ վէր.

—Շիմտի պէնտէ օթուզ գուրուշ վէրիրիմ, պիր բարա զիյատէ եօգ.

—Նէ սինէ տուտու հանըմ, քէօսէլէսինէ մի, իչինին ֆանէլասընա մը.

—Եարըսընը գէօսէլէսինէ սայ, եարըսընըտա իչինին ֆանէլասընա վէրիյօրում ա՞ղ մը տըր.

—Շիմտի պիր լագըրտը էլլի ղրուշա ալաճա՛քմըսըն.

—Զէնեէթ բըթի մարդ, պիր լագըրտը կըսէ, կէս սահաթ է նէֆէս հատաս.

—Էյ նէ տէյէճէքսին տուտու հանըմ.

—Նէ տէյէճէյիմ, իշտէ էօյլէ, իչինէ կէլիրսէ վէր, տահա պիր չիֆթ տէ լաստիկ ալաճաղըմ.

—Իշթէ պիր չիֆթ տէ լաստիկ ույտուրալըմ տա, իքիսինէ էլլիմիչ ղրուշ վէր.

—Դա նէ իչին․․ 30 գուրուշ պօթինլէր օն գուրուշտա լաստիկլէր էթտի գըրք գուրուշ.

—Օ՛հ․․ ամմա տա եապը միւշտէրիյէ չաթմըշըք հա.

—Տահա նէ վէրէճէյտիմ, մեղայ զայէր հէրքէշ բարայը եէրտէն թօփլայօր.

—Շիմտի սէն չու բարանը չըղտար պազըմալըմ.

—Իշտէ սանա իքի մէճիտիյէ.

—Շուրասնա օն ղուրուշ տահա վէր.

—Ծօ նէյէ վէրէճէյիմ.

—Վէր տէյօրում տուտու հանըմ, սիֆտահ ու ղուրուշնա բազարլըք պօզմա, գաթը պէն պու մալը գարարընա վէրիեօրում.

—Հէմէն երկու աչկդ խաղայ մարդ, իշտէ օն ղուրուշ տահա վէրէյիմ ամա, աճապընա ույմասա տէյիշտիրէճէքսին.

—Նէ վագըթ ույմազսա կէթիր տէյիշէյիմ.

Ընտանիկ տուտու պօթինները ու լաստիկները առնելով տուն դառնալ, սակայն դժբաղդաբար Պարոն Համբիկին ոտքին պզտիկ եկան պօթինները, և այժմ հարկ եղաւ որ դարձեալ ետ տանելով, աւելի մեծն առնու։

([illegible])

ԵՐԿՈՒ ՈԳԻՆԵՐ

Գեղաղուարձ գիշերուան մը մէջ երկու ոգիներ տեսնել՝ մին չար, միւսը բարի.. ասի ամէն մարդու գործ չէ և կարծեմք չատեր հաւատք չի պիտի ընծայեն իբր առասպել ինչ, սակայն այդ թերահաւատները շուտով պիտի համոզուին իրականութեան, եթէ երէկի Սուանակաղմին Երկու Ոգիներն կարդալու ձանցրութեան յանձնառու լինին։

Հեղինակը, գեղագուարթ գիշերուան մը նկարագրութեան սկսելով, անզգալաբար սրչալուսոյ ուրուագրութեան կը սահի ուր անասուններն թեւաւորելով կը թռչտին և թռչուններն քառասմբակ կը թառդեն, յետոյ զգալով որ ոգիներն գիշերային պիտի երևէին իրեն, անմիջապէս անլուսին երկին մը կը պարզէ ուր բիւրաւոր աստղունք կը պլպլան անսահմանութեան մէջ։ Լոյս մը կերևայ, լոյս մ՚ալ կերևայ, յետոյ հեղինակին խելքին պտուկը կերերայ, արդեօք տուտուխ ձայն տա՞մ, կը խորհի. ոչ. առաջադրած է անվեհեր դիմագրաւել վտանգը, չատ չսպասեր, ահա ոգին որ աճեղատեսիլ կմախք մէ, ժանտ ու կարմրաչիկ աչերէն հրոյ կայծեր կը ցայտեն։ Աճեղաձնութեան ձայնով մը բառերու կոհակներ ժայթքեցուցեր է նա իւր անհեթեթ (*) բերնէն. որմէ սոսկալի ակերծութեան մը բռնուելով, մրրիկը չենք գիտեր որչափ տևեր է։

Կարճ կապելու համար ուռուցիկ բառերու այս չեղջակոյտը, ըսենք թէ չար ոգին՝ որ կրից և տափանաց ոգին է եղեր, կը յաղթէ բարի ոգին, առանց բարեխառնելու սակայն ոգեւտեսին խելապատակը, զոր մնացած է չարունակելի։

ՕԾՄԱՆ ՀԱՆԴԷՍ

☞ Վաղն առաւօտ Սամաթիոյ Ս, Գէորգ եկեղեցւոյն մէջ տեղի պիտի ունենայ Ս, Թադէոս և Բարթուղիմէոսի պատկերին Օծման հանդէսն, որ պիտի կատարէ Գեր, Հմայեակ եպիս, Դիմաքսեան և Մայր եկեղեցւոյ Դպրաց դասն ամբողջ պիտի սպասաւորէ սոյն արարողութեան։

ՃՇՄԱՐՏԱՍՈՒՏ

—Գերմէնիայի նշանլամըշըննըզ տէյէ տուսյսում էօյլէ պիր չէյ վա՞ր մը։

—Էվէթ. ֆագաթ կէչէն հաֆթա նիշանը կէրի էթտիք.

—Նիչի՞ն կիւվէյի թարաֆընտան զիյատէ թրախօմա մը խատէեօրլար։

—Եօք գարտաշ, տիւյիւնիւ աուջի պսակտա էտէրիմ տէմիշ. պիզիմ գըզտա վալիտէսինէ տէմիշ քի, եօ մինչև

աչքի սպասկ անոր չէմ պէքլէյէր, պիզաէ մէճպուր օլտուք նշանը կէրի կէթմէյէ. չիմտի պըսա վատէլի պիր կիւվէյի արաեօրում.

—Էկէր պուլամազսան, չիմտիլիկ իւչ այ վատէլի պիր կիւվէյի ալ, սօղլա ըպքօնթօ էտէր բիաձատա գըրալըրը իչինի կէօրիւրսիւն,

* * *

—Զօքէօս աղա սա զըլըմ ըրտըխյէն ն՞րբ վաղ պիտի գաս:

—Էյ ճանըմ կէնէ մի պաշլաեէր աւատւանցով.

—Գա նասըլ չը պաշլաեէմ, երեկ գիշերուան ըրաձներդ միտքդ կու գա՞յ կոր, կիւզէլիմ երեք հատ խոշոր թապախները կոտրեցիր, անկէ վերը եաթախին օտային երկու ճամը կոտրեցիր չոճուխները մինչըք սատու պուզ կտրիցան:

—Գա իրա՞, վերի օտան ճա՛մ կոտրիցի:

—Հապա, ինքիղինքէդ խապա՞ր էիր օր.

—Բեզի բան մը զուրցեմ. ասկէ եաքը թէօպէ. մէյ միալ չը պիտի խմեմ.

—Թամամ, քուկին թէօպէյիդ ով կը հաւտա քի իրիկուան կէնէ գէօր կինով կու գաս.

—Հապա ինչ պիտի ընեմ. օրուան քանըչորս սահաթին՝ թօփու երկու երեք սահաթը թէօպէս կաւրեմ, տաւնա լախըրտը կընես:

* * *

Երեւակայական հիւանդ տիկին մը որ միշտ կը գանգատէր թէ՝ բժիշկներն իր հիւանդութիւնը չեն հասկընար. անցեալներն նոր բժիշկ մը մայրաքաղաքս ժամանելը լրագրաց մէջ կարդալով, անմիջապէս բերել կուտայ:

—Տօքթէօր, Պօլսոյ բոլոր բժիշկներն հիւանդութեանս դարման մը չը կրցին ընել:

—Ախորժակնիդ ինչպէս է տիկին:

—Ախորժակս աեղի է. բայց կը վախնամ բան մը ուտել որ մի գուցէ վնասէ:

—Մարսողութիւննի՞դ ինչպէս է:

—Աղէկ է, միայն թէ ձանրութիւն կզգամ միշտ:

—Գլխու պտոյտ ունի՞ք:

—Ոչ, սակայն ջղային բորբոքում մը կայ վրաս:

—Սովորաբար ի՞նչ կուտէք:

—Մսի ջուր, կաթ և մերթ ընդ մերթ խորտիկի փոքրիկ կտոր մը.

—Շատ լաւ, հիմայ ձիգի 24 գիւղահատ պիտի գրեմ որ ժամը չորս հատ պիտի առնէք. յետոյ ջուր մը գրած եմ, քսաուրդն անգամ մը ապուրի դգալ մը պիտի խմեք անկէ, կռնակնուդ երկու կողմը քանի չափ տզրուկ պէտք է. . . .

—Տօքթէօր, արդեօք վիճակս խիստ ծա՞նր է, հարցուց տիկինը զարհուրանօք.

—Ոչ այժմ բան մը չունիք խիստ քաջառողջ էք, բայց քանի որ ինքզինքնիդ անպատճառ դարմանել տալ կուզէք, նախ պէտք է զձեզ հիւանդացնեմ որ յետոյ բուժեմ:

———••••••⁑••••••———

ՄՕՆԹԷ-ՔՐԻՍԹՕՖԻ ՈՐԴԻՆ

Հինգերորդ հատոր

ՄՆԱՑ ՄԷԿ ՀԱՏՈՐ

Յարութիւն Քրիստափորեանի հրատարակած սոյն հետաքրքրաշարժ վիպասանութեան հինգերորդ հատորն ևս աւարտած ըլլալով կը գտնուի բոլոր գրավաճառաց, և ջրավաճառ Պօղոս և Յակոբ աղաներուն քով, Բերա թիւնէլի դէմ Նալբանթեան գրասունը և Շուկայի դուռը Սէրէթճի խանի դէմ ծխավաճառ Գէորգ աղայի քով, մէն մի հատորոյ գինն է 10 ղրուշ:

ԲԷՏԻ ԿԷՕԶԻՒ

Պիպէրեան Կարապետ էֆ.ի հրատարակած րօմաններէն Նէթիճէի մէրամ անուն ընտիր վէպը լըրացած ըլլալով, այսօրուընէ սկսեալ Բէտի Կէօզիւ անուն խիստ հետաքրքրական վէպը հրատարակել ցնունարկած է:

Յիշեալ գեղեցիկ վէպը, որ Ալիք Անտօն էֆէնտի թարգմանած է, իւր սահուն եւ յստակ ոճովը՝ ուրիշ այս տեսակ թարգմանութեանցը գտած ընդունելութեան, իրաւամբ այս վէպն ալ պիտի արժանանայ մեծարոյ վիպասէրներէ:

Բաժանորդագրութիւնը նախկին պայմաններով կը շարունակուի, և ի նորոյ բաժանորդ գրուիլ ուզողներն, դիմել Կ. Պօլիս Չիչէք Պազար թիւ 23 Պիպէրեան տպարան կամ լրագիր ծախողներու:

Բաժանորդագինն է Պօլսոյ համար ամսական 5 ղրուշ և գաւառաց համար 6 ղրուշ:

Սապըդ Մամուլեան սահիպ իմթիեազը Ալթապեան Էֆէնտի, Գալաթասա Պէնչէլէնայիհ Պողարընտա, Իսմի խանընտա պիր մաղազա քիւշատ էյլէ, նէֆիս զէյթին եաղը, վէ ընգիզ չարապ, վէ մասթիգա վէ էն ալէա ճինստէնտէ սապուն, վէ քէզալիք էնվայի նէֆիս գօնսաւլար, վէ համթա փօրթ Սալամոն գօնեաղը սաթըխ կէթիրթմէքտէ պուլունտուղունտան, մէմնուն օլմալարընը արզու իտէն զաթլարըն թէշրիֆլէրի իւթար վէ ռամէթ օլունուր.

Պօղչա աասըլնտան պիր սէնէլիքտէն պիլկիրմի սէնէլիկէ գատար չարապլար իլէ, Գըպրըսըն տախի Գոմանտարիա թէսմիյէ օլունան չարապլարը պուլունտուղունտան, լիւզումու պուլունան զաթլարըն մուլիւմաթը օլմադ իւզրէ, իլան օլունուր.

ԱՐՏՕՆԱՏԷՐ—ՏԻՐԱՆ Գ. ՓԱՓԱԶԵԱՆ
ԽՄԲԱԳԻՐ— Յ. Մ. ՀԱՃԵԱՆ

ՏՊԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԳՐԱՇԱՐԱՑ ԸՆԿ.
معارف نظارت جليلەسنك رخصتنامەسيله طبع اولنمشدر

դուցեալը իրեն քով առած որդեգրած էր և իր անակնկալ մահուամբը Այտային ապագան չէր կրցած ապահովել ։ Հանգուցելոյն ժառանգները՝ որ արդէն թշնամութիւն կը տածէին հեգ աղջըկան դէմ, զինքը երեսի վրայ թողուցին առանց մէկ սակի և անօգնական ։ Բարեբաստաբար ես հարուստ էի. ուստի տուն մը վարձելով կահեցի և Այտա նոյն օրէն անդ բնակիլ սկսաւ. դիւրին է ըմբռնել թէ մեր յարաբերութիւններն աւելի մտերմացան ։ Այս միջոցին էր հայրենեացս և հզօր ազգիս ծառայութեան կոչուեցայ. Վեհափառ Տէրս ինձ յանձնեց կանոնաւորել զինուորական բանակնիս ուր եւրոպացւոց բանակներու նոր դրութիւնք դեռ մուտ գտած չէին. ուստի ըստ հրամանի մեր Մեծազօր Կայսեր Նիզամ Ճետիտ անուամբ նոր գունդ մը կազմուեցաւ զոր մարզելու համար բազմաթիւ գաղղիացի սպաներ բերել տուի, և անոնց համար մասնաւոր զօրանոցներ ու մարզանաց հրապարակներ յարթուեցան ի Թօփհանէ, ի Բեազըահանէ և ի յիւսկիւտար. վերջապէս աշխատեցայ իմ Վեհափառ Տիրոջս կամքին համեմատ, որ ուրիշ փափաք չունէր այլ միայն առաւել եւս հըզօրացնել Օսմանեան մեծազօր Կայսրութիւնը ։ Ահա այս խիստ զբաղմանցս միջոցին էր որ Այտա կիմացնէր ինձ թէ մայր եղած էր. կացութիւննիս

խիստ դժուարին էր, կարելի չէր ըսել որ մեր սիրոյ այս առաջին պտուղը զաւակս հռչակէի. և Այտա, այն սուրբ և անմեղ էակը մահ անպատուութեան և դրօշմը պիտի կրէր ճակտին վրայ ։ Վայրկեան մը չվարանեցայ. մտածեցի Այտան Փարիզ ղրկել. թէև իրմէ բաժանումս մեծ ցաւ պիտի ըլլար սրտիս, սակայն խնդիրն Այտայի պատւոյն վրայ էր, ուստի իմ այս խորհուրդս Այտայի հաղորդեցի, համակերպեցաւ կարգադրութեանս և գաղղիացի բարեկամացս միոյն աջակցութեամբ երեք օրէն Մարսիլիա երթալիք վաճառականական նաւի մը նաւապետը խոստացաւ Այտան հետը տանիլ և անդ օգնել նմա ամէն կերպով. երեք օր վերջը ստիպուեցանք բաժնուիլ իրարմէ. մեր արտասուքներն իրար խառնուեցան, կարծես բնազդմամբ կը գուշակէի թէ մէկ մ'ալ չպիտի տեսնեմ զինքը ։

«Երկրորդ օրուան առաւօտուն Այտա տունէն մեկնեցաւ ։

«Հեռուէն ընկերացայ իրեն մինչեւ նաւամատոյց. նաւապետը իր մակոյկով անդ կ'սպասէր. Այտա արտասուալից յետին ակնարկ մը նետելէ վերջը դէպ ի ստ իս, մակոյկ մտաւ դրեթէ գինովի մը պէս տատանելով. չորս նաւաստիներ թիավարելով մակոյկը սլացաւ և երկու վայրկեան

յետոյ մակոյկը նաւուն քով հասած էր և Այտա նաւապետին օգնութեամբ նաւուն սանդուղէն վեր կելնէր։

«Տեսութիւնս արտասուքներէս պղտորած, դըտնուած տեղս անշարժ արձանացեալ կեցայ մինչեւ որ նաւը խարիսխն վերցնելով ճամբայ ելաւ և Սարայ Պուրնին դառնալով ալ չտեսնուեցաւ։

Խիստ տխուր վերադարձայ տուն, շաբաթ մը շարունակ պաշտօնիս չկրցի երթալ։ Երեք ամիսներ անցան, Այտայէն դեռ նամակ կամ լուր մը առած չէի. յուսահատութիւնը զիս պաշարած էր. կիրակի առաւօտ մը վառօդապետ պարոն Հաճի տատ Առաքելը այցելութիս գալով ըսաւ թէ իմ անունիս Փարիզէն նամակ մը դրկեր էին իրեն ինծի յանձնելու. մեծ ուրախութեամբ նամակն առի. կարելի չէ բացատրել զգացած խնդութիւնս երբ իմացայ թէ հայր եղած եմ։ Այտա իր նամակին մէջ կը գրէր թէ Փարիզ հասնելուն երկրորդ օրը Սէնթ Օնորէ թաղը վարձած տան մը սրահին գըլուխկոնին մէջ արու զաւակ մը ծնած է։ Խենդի մը պէս վառօդապետին վզին փարեցայ. յետոյ Փարիզի մէջ կինս տուն մը ծախու առնելու համար, կարգադրեցինք որ՝ պարոն Առաքել իր թղթակցին պիտի արտօնէր վայելուչ տուն մը գնել և Այտայի ամէն պիտոյքը հոգալ։ Կնոջս այս մի միակ

բարեկամս պարոն Առաքէլը, իսկ եթէ ինքը մեռած ըլլայ, ինչպէս որ կենդանութեանս իրեն խօսած եմ, իր կողմէ նշանակելիք անձը պիտի ըլլայ կտակակատարս. այս երկրորդ պարագային համար կենացս պատմութիւնը ասոր գրեցի, որպէս զի տեղեկութիւն տամ իմ խորհրդոցս ու նպատակիս նկատմամբ որ խղճի մտօք կարենայ կատարել յանձնարարութիւններս։

«Այն հարստութիւնը որ պիտի գտնուի Գաֆգալա թաղած սնտուկիս մէջ, մեծ հաւէս սկսեալ, յորդւոց որդի հաւասարմամբ մինչեւ ինծ յանձնուած է, որ հայրիս տարիներէ ի վեր յաջող գործառնութիւններով բազմապատկուած է։

«Քսանեւհինգ տարեկան հասակիս մէջ հայ օրիորդի մը սիրահարեցայ. իմ սեղանաւորիս Այտա անուն միակ աղջիկն էր սա. աւելորդ է մեր փոխադարձ սիրոյն պատմութիւնը ընել, ես իւրեանց տան մէջ ազատ մուտք ունէի և իբրեւ տան ընտանեկան բարեկամը կը յարգէին զիս։ Այտայի հայրը մեր մտերմութենէն անտեղեակ չէր կասկածէր և կրնամ ըսել որ իր զաւկին պէս կը սիրէր զիս։ Վեց բարեբաստ ամիսներ հազիւ անցած էին, Այտայի հայրը կարճատեւ հիւանդութեամբ մը մեռաւ։ այն ատեն միայն իմացայ թէ Այտա հանգուցելոյն դուստրը չէր. սա որբուհի մ'ըլլալով հան-

Պլանշ.— Ա՛հ... հանդարտ թողուցէք զիս... թող տուէք զիս... այս դուռը...
(կը մտնէ, ետեւէն ալ Բոլտաւոյը)։

ՏԵՍԻԼ Գ.

Մարօ, ետեւէն աղնուականք. (յետոյ) Թուլիպուլէ,

Կօրտ.— Ներս մտա՞ն,

Մարօ.— Այո՛, առիթը բռնած դառնուկը քարանցաւը փչեց տարաւ.

Փարտ.— Խե՞ղճ Թուլիպուլէ.

Բիէն.— Լռութիւն, հոս կուգայ,

Կօրտ.— Կամաց, յաւ բռնենք ինքզինքնիս, իբր թէ բանէ մը տեղեկութիւն չունինք։

Մարօ.— Պարո՛ններ, ինծմէ զատ ուրիշը չկրնար ճանչնալ, որովհետեւ մինակ ինծի հետ խօսեցաւ։

Բիէն.— Բան մը չի յայտնենք իրեն։

Թուլիպ.— (Ներս մտնէ)

Բիէն.— Այո՛ պարոններ, նոյն ժամանակն է որ... օ՛, բարի լոյս Թուլիպուլէ։

Թուլիպ.— (Ամենքն ալ գործին մէջ մասունին. տարակոյս չունիմ։)

Քրսէ.— (Ծաղրելով) Ի՞նչ նոր լուր ունիս նայինք պարոն ծաղրածու։

Թուլիպ.— (Սա աղնուականին խնդալուն մարդուն լալը կուգայ) ինչ լուր ունիս նայինք պարոն ծաղրածու։

Քոսէ.— Այո՛, ի՞նչ նոր լուր տալու եկար հոս։

Թուլիպ.— Այս ըսել կուզէի որ տասնեակ ինքզինքդ քանի սիրուն ծախես այնքան աւելի կըլլաս... (արդեօք ո՞ւր են պահեր. ո՛հ, եթէ իրենց հարցնելու ըլլամ՝ մօրուքիս կը խնդան,) Մարօ՛, շատ ուրախ եմ որ այս գիշեր հոգբուխ չես եղեր։

Մարօ.— Այս գիշե՛ր...

Թուլիպ.— Շիտակը անանկ վարպետութիւնով մը փախուցիք որ ես ալ հաւնեցայ։

Մարօ.— Ի՞նչ վարպետութիւն է ըսածդ, չեմ հասկնար։

Թուլիպ.— Իբր թէ չես գիտեր,

Մարօ.— Մինակ սա շատը գիտեմ որ՝ պառկելու զանգակը զարկաւին պէս՝ անկողինս մտայ, և առտուն երբ աչքերս բացի՝ տեսայ որ արեւը ծագեր էր։

Թուլիպ.— Այս գիշեր դուրս չելա՞ր ամենեւին, ուրեմն երազ տեսայ։